

ДОДАТОК 2.А
(довідковий)

ПЕРЕШКОДИ

2.А.1 Силікат

Концентрації силікату до 5 мг/л Si не створюють перешкод. Однак вищі концентрації спричиняють збільшення поглинання.

Після 30 хвилин реакції були отримані значення, наведені в таблиці 2.А.1.

Таблиця 2.А.1 — Вплив силікатних іонів на результат аналізу

Концентрація силікату, як Si мг/л	Еквівалентна концентрація фосфатів, як Р мг/л
10	0,005
25	0,015
50	0,025

2.А.2 Арсенат

Арсенат утворює колір, схожий на колір, що утворюється ортофосфатом. Цю інтерференцію можна усунути шляхом відновлення арсенату до арсеніту (див. 2.4.4.1.1) за допомогою тіосульфату натрію (2.4.1.9).

2.А.3 Сульфідна сірка

Концентрації сульфідної сірки до 2 мг/л S є допустимими. Більш високі концентрації можна зменшити до прийнятного рівня, пропускаючи азот через підкислену пробу (підкислення, як у 2.6.4.1).

2.А.4 Фторид

Допустима концентрація фтору становить до 70 мг/л. Концентрація вище 200 мг/л повністю пригнічує розвиток кольору.

2.А.5 Перехідні метали

2.А.5.1 Залізо впливає на інтенсивність кольору, але при концентрації 10 мг/л Fe ефект становить менше 5 %. Збільшення кольору, спричинене ванадатом, є лінійним і становить близько 5 % при концентрації 10 мг/л ванадію.

2.А.5.2 Хром (III) і хром (VI) у концентраціях до 10 мг/л не впливають, але при концентрації близько 50 мг/л Cr поглинання збільшується приблизно на 5 %.

2.А.5.3 Мідь у концентраціях до 10 мг/л не впливає.

2.А.6 Морська вода

Зміни солоності мають незначний вплив на інтенсивність кольору.

2.А.7 Нітрит

Якщо концентрація нітритів перевищує 3,29 мг/л, може відбутися вибілювання кольору. Незначний надлишок сульфамінової кислоти ефективно розкладає нітрити; 100 мг кислоти здатні розкласти нітрити в концентрації 32,9 мг/л.